

Vũ Lâm

San Diego

Và Cộng Đồng Mặt Trận

giải đồi này qua giải đồi bên kia nên cảnh trí hùng vĩ. San Diego có những con đường dốc quanh co, lên đồi xuống thung lũng, cây cối xanh tươi hai bên nên những sáng sương mù, những chiều tà heo hắt nắng, với cái lạnh vừa đủ để mặc cái áo len, tôi mơ hồ như đang được sống ở Đà Lạt, thành phố đẹp trên cao nguyên Việt Nam. Nói về khí hậu thì San Diego cũng được xếp vào hạng "The Best".

Tất cả các tờ báo địa phương phát hành tại San Diego ngày thứ Bảy 19 Tháng 4 vừa qua đều có đăng một trang thông cáo về việc thành lập "Cộng Đồng Việt Nam San Diego". Bắt đầu từ khoảng 8 giờ sáng cho đến tối khuya ngày thứ Bảy hôm ấy, tôi nhận được rất nhiều điện thoại gọi tới, từ bạn bè, từ độc giả, từ các vị có tên tuổi trong cộng đồng, các vị chức sắc trong các hội đoàn đang hoạt động tại địa phương. Ai nói chuyện với tôi cũng có vẻ nghiêm trọng, như sắp sửa có thiên tai, biến động. Một vài bạn còn có vẻ hốt hoảng:

- Con Ong đọc báo chưa? Đi lấy báo đi chứ, biết tin gì không? ... Chúng thành lập Cộng Đồng!

Chữ "chúng" ở đây, ám chỉ mấy tay đầu xỏ của Mặt Trận Việt Tân ở San Diego như ông trưởng cơ sở Mặt Trận Nguyễn Văn Lộc và ông phụ tá Trần Trung Nghĩa giám đốc đài Radio Tiếng Nước Tôi mà đa số mọi người vẫn quen gọi là Nghĩa Đầu Bạc (tên nghe có vẻ như dân anh chị, chỉ huy K9 chuyên đi thu thuế, hăm dọa thu tiền mãi lộ cho Mặt Trận, sự thực không phải, "Đầu Bạc" chỉ là để phân biệt ông với các ông Nghĩa khác vì tóc ông bạc trắng).

Con Ong chỉ cười nhẹ, trả lời bình thản như không quan tâm đến việc này lắm. - Thì có gì lạ đâu! chuyện đến phải đến. Xăng đất, từ đây chạy lên khu Việt Nam để lấy vài tờ báo về đọc tin ... xe cán chó, tốn tiền, phí sức, bạn đọc qua cho tôi nghe nội dung của thông báo là được rồi.

Nguyệt San Con Ong Việt không phải là tờ báo của địa phương San Diego, Con Ong Việt LLC là một tổ hợp (Limited Liability Co), không của riêng ai ngoài một nhóm nhỏ anh chị em ở rải rác nhiều tiểu bang và thành phố tại Hoa Kỳ. Không là của đoàn thể nào, không lãnh lương của ai, không họ hàng bà con thân thuộc gì với Hiệp Hội Người Việt San Diego, chỉ có "cái tổ" nằm ở San Diego. Mấy ông Mặt Trận đến rung cây, đụng phải tổ Ong, làm sao tránh khỏi bị Ong chích. Con Ong thấy đồng rác, sâu bọ nằm ngay cạnh tổ mà không quét dọn, không "vung bút thiêng hạch vấn đám gian tà" thì đâu phải là Con Ong!

Anh Đinh Thạch Bích ơi! Anh cũng là một cư dân của San Diego từ những ngày đầu tị nạn năm 1975. Lời anh linh

như miếu! hay là anh vừa vẽ đường cho hươu chạy? Mới tháng trước đây, Con Ong đăng bài phỏng vấn của anh với đài Việt Nam Hải Ngoại về băng đảng Mặt Trận Việt Tân, trong bài anh có nhắc là: "1- Chỗ nào có tổ chức cộng đồng là họ xâm nhập vào để họ lèo lái theo đường lối của họ. 2-Chỗ nào họ không xâm nhập được thì họ duplicate. Tức là họ làm một cái tổ chức giống hệt như vậy bên cạnh để cạnh tranh. 3- Nếu cả cái thư hai cũng không thành công thì họ bèn phá hơi, bôi nhọ ...". Mặt Trận Việt Tân đã bỏ quên San Diego nhiều năm rồi, tại anh nhắc họ mới nhớ ra đấy! Lỗi tại anh mọi đảng.

Để các độc giả Con Ong ở xa có thể theo dõi và hiểu được câu chuyện đang xảy ra tại San Diego qua thông báo trên báo chí địa phương về việc thành lập "Cộng Đồng Việt Nam San Diego", cộng đồng thứ hai mà mọi người đều nghĩ thấy mùi Mặt Trận. Bài viết này tôi sẽ trình bày ngắn gọn với ba phần: phần đầu là giới thiệu sơ lược về thành phố San Diego và các sinh hoạt hội đoàn của người Việt tị nạn tại đây. Phần hai là phần tản mạn về Mặt Trận Việt Tân, những hoạt động trong quá khứ và hiện tại, những nhân vật (cả kín, cả hở) của Mặt Trận tại San Diego, trong đó có cả bọn nằm vùng CS. Tản mạn về lý do và mục đích thành lập cộng đồng của họ. Phần sau cùng tôi có đôi lời với nhóm người xin tạm gọi là đám "cắc kè" hay "tà lọt", được thuê mượn để làm diện nổi, ra mặt đứng tên thành lập cộng đồng, như ông Mai Lang Luông, Nguyễn Văn Lực và một cái tên rất lạ trong cộng đồng Phan văn Lít.

I- SAN DIEGO – CÁC HỘI ĐOÀN – HIỆP HỘI NGƯỜI VIỆT SAN DIEGO:

San Diego là thành phố nằm tận cùng phía Tây Nam của Hoa Kỳ, gần sát với biên giới Mexico, thành phố mà đa số người Mỹ và báo chí xếp hạng là một trong số "The Finest City Of USA". San Diego là thành phố du lịch, là bến đậu của hàng không mẫu hạm, các chiến hạm hải quân và bộ tư lệnh của đệ thất hạm đội, hạm đội Thái Bình Dương của Hải Quân Hoa Kỳ. San Diego là thành phố mà đồi núi dính liền với biển nên phong cảnh đẹp, có hệ thống xa lộ thênh thang, vòng quanh đồi núi với nhiều cây cầu vĩ đại bắc ngang những thung lũng từ đỉnh

Đất lành chim ... "làm tổ"... Từ một số rất ít người Việt tị nạn định cư tại San Diego năm 1975, 10 năm sau, khoảng năm 1985, theo thông kê của San Diego County, thì dân số người Việt tị nạn đã lên đến gần 40,000 người. San Diego hiện nay có khoảng trên 55,000 người Việt cư trú (thông kê của San Diego County, bao gồm nhiều thành phố liền sát với nhau). Trong những thập niên đầu của người Việt tị nạn, mặc dầu San Diego chỉ cách Santa Ana hơn một giờ lái xe, nhưng vì là thành phố du lịch, cơ xưởng kỹ nghệ ít, thị trường buôn bán với người địa phương không thích hợp với người mới định cư nên cộng đồng người Việt tại San Diego không phát triển mạnh và đông thêm cư dân như vùng Santa Ana. Nhiều người vì công ăn việc làm lúc bấy giờ khó khăn đã phải bỏ San Diego di cư đến nơi khác như Orange County, San José, Houston.

Ngay từ những năm đầu 1975, 76, các sinh hoạt chính trị cùng văn hoá của người Việt đã khởi sắc rất sớm tại San Diego. Ngay tháng 7 năm 1975, không khí chống cộng đã sôi nổi. Tại trường đại học SDSU, nhóm sinh viên phản chiến hoạt động cho cộng sản đã bị chống đối, buổi chiếu phim chiến thắng Điện Biên của nhóm này đã bị phá vỡ, phim bị lấy đi và ống kính máy chiếu phim đã bị một cựu quân nhân đập vào một trái trứng gà. Hội Bảo Vệ Văn Hoá Việt Nam cũng đã được thành lập và hoạt động mạnh, với một ban văn nghệ hùng hậu, có Vũ Khanh, Trường Duy, Ngọc Anh, Đoàn Thanh v.v... và có cả một ban kịch xuất sắc để tổ chức Tết cho đồng bào. Các anh chị em vừa là ca sĩ, văn nghệ sĩ, vừa phải móc túi đóng góp cho những chi phí. Nhiều cộng đồng khác như cộng đồng Việt Nam ở San Fransisco và Okland phải mời đoàn văn nghệ này lên để trình diễn giúp cho cộng đồng họ trong dịp Tết. Nơi đây, tờ Hồn Việt của Nguyễn Hoàng Đoan và Nguyệt San Việt Nam Hải Ngoại của Luật Sư Đinh Thạch Bích ra đời, tổ chức Cứu Người Vượt Biện thành hình với Tiến Sĩ Nguyễn Hữu Xương và các tên tuổi như nhà văn Phan Lạc Tiếp, Phóng Viên chiến trường Dương Phục v.v... Các sinh hoạt chính trị hải ngoại cũng khởi đầu tại đây với nhóm của luật Sư Phạm Nam Sách, Luật Sư Đinh Thạch Bích, Chu Tử Kỳ, Vũ Lục Thủy và tiền thân của Mặt Trận là Lực Lượng Quân

Nhân Hải Ngoại mà người đứng đầu lúc ấy là ông Lục Phương Ninh, sau này Hoàng Cơ Minh đã lấy đi để đổi thành Mặt Trận, Kháng Chiến.

Từ đó đến nay, San Diego có thể tự hào là thành trì chống cộng kiên cố nhất và là thành phố văn hoá của người Việt Tị Nạn. Đến ngày hôm nay, San Diego có trên dưới 50 đoàn thể, hội đoàn của người Việt hoạt động và một Hiệp-Hội Người-Việt-San-Diego (H.H.N.V.S.D) lớn mạnh với tuổi (thọ) trên 25 năm. Các vị sáng lập, cố vấn, các cựu chủ tịch tiền nhiệm của H.H.N.V.S.D đã có công củng cố, xây dựng Hiệp Hội như cụ Nguyễn Văn Nghi, ông Trang Kiên, ông Lê Phục Thủy, ông Bùi Quang Tiến, ông Đỗ Như Điện, ông Nguyễn Anh Giao, ông Huỳnh Phước Toàn, ông Nguyễn Minh Đường, ông Lê Công Nghiệp v.v...v.v. Người viết thành thật xin lỗi quý vị đã không viết bằng cấp, chức vụ hoặc nghề nghiệp của quý vị trước tên họ, vì thấy không liên quan trực tiếp đến các sinh hoạt của Hiệp Hội, và lại đọc giả đọc bài này gồm nhiều thành phần khác nhau, trong đó có cả các nhân sự được Mặt Trận thuê mượn làm diện nổi để thành lập “tổ chức cộng đồng (Mặt Trận)” tại San Diego, thì tên tuổi đi kèm với bằng cấp, chức vụ để gây ngộ nhận. Người viết chỉ nói chung chung là, các vị sáng lập, cố vấn, điều hành, và các chủ tịch, cựu chủ tịch của Hiệp Hội Người Việt San Diego phần lớn là các vị có địa vị trong xã hội, có bằng cấp cao, Tiến Sĩ, Bác Sĩ, Dược Sĩ, Kỹ Sư, Luật Sư ... nhiều vị còn có chức vụ trong các trường đại học, các cơ quan tư và ngay cả trong chính quyền tại địa hạt San Diego. Công tâm mà nói, các vị tiền nhiệm đã tạo dựng được một lễ lối sinh hoạt có tổ chức, trang trọng cho Hiệp Hội và cũng nhờ vào uy tín và cách giao tiếp khéo léo, Hiệp-Hội-Người-Việt-San Diego đã đạt được nhiều thành quả trong 25 năm phục vụ cộng đồng, tạo được uy tín với chính quyền địa phương. Từ nhiều năm trước, chính quyền thị xã San Diego đã xác nhận nhiều lần: Người Việt tị nạn không phải là gánh nặng mà là nguồn lợi phong phú cho địa phương cả về kinh tế, văn hoá và xã hội. Bằng chứng cụ thể, chính quyền San Diego đã giúp đỡ, phụ giúp để Hiệp Hội Người Việt San Diego sở hữu và bảo trì được một nhà cộng đồng rộng lớn, trị giá hơn cả triệu Đôla, để cộng đồng người Việt tại San Diego có nơi sinh hoạt, hội họp, tế lễ. Một việc làm mà cộng đồng người Việt tại nhiều thành phố lớn khác, kể cả vùng thủ đô tị nạn trên Orange County cũng chưa thực hiện được.

II- MẶT TRẬN-VIỆT TÂN VÀ VIỆC THÀNH LẬP CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM SAN DIEGO:

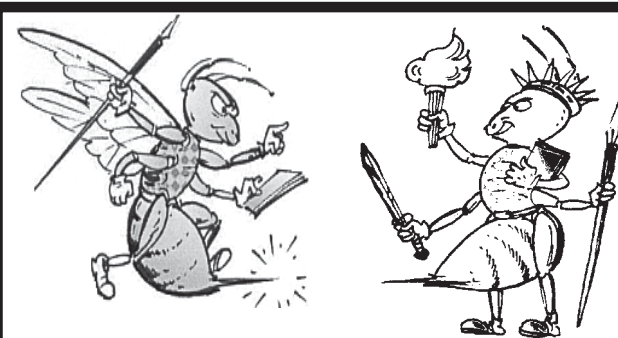
Mặc dù trên tờ thông báo về việc thành lập “Cộng Đồng Việt Nam San Diego” không có tên ông trưởng cơ sở Mặt Trận Nguyễn Văn Lộc hoặc ông phụ

tá Trần Trung Nghĩa nhưng thấy cung cách hành động, cái “mùi đặc biệt” và những người đứng tên như Mai Lang Luông, Phan Văn Lít, Nguyễn Văn Lực, đa số cư dân Việt ở San Diego đều nhận diện được và đặt ngay cho tổ chức mới này cái tên đúng đến 99.99% là: “Cộng Đồng Mặt Trận” hoặc “Cộng đồng Việt Tân San Diego”.

Thành phố nào người Việt có sinh hoạt hội đoàn là thấy có mặt các cán bộ, kín cố, hở có của Mặt Trận mà nay gọi là đảng Việt Tân, họ dư thừa tiền bạc để quây cho đến khi nào đạt được thành quả là:

cái gì cũng chia hai, chia ba, điển hình nhất là các hội đoàn trên Orange County. Rồi trước sau gì họ cũng thành lập một tổ chức “Cộng Đồng Mặt Trận”. San José, Orange County, Houston ... bao nhiêu năm nay đã rối bòng bong, nát bét! Bây giờ mới đến lượt San Diego, trễ hơn những nơi khác, chứng tỏ rằng cộng đồng người Việt và các hội đoàn ở San Diego đã có nhận định sâu sắc, có trình độ và đoàn kết hơn nhiều thành phố khác. Nhưng bây giờ, đã đến lúc Mặt Trận phải dứt điểm. Các tờ báo địa phương ở San Diego, nhiều tờ đã được nuôi bằng quảng cáo, từ từ, khéo léo trong nhiều năm nay, lờ rờ! vì miếng cơm manh áo, vì sinh kế đa số đã giữ im lặng ... duy chỉ còn Con Ong là khác người!

Theo như lời Luật Sư Đinh Thạch Bích thì cách thứ nhất của mặt trận là xâm nhập vào các hội đoàn để “lái”. Cách này đã thất bại tại San Diego. Ông Trần Trung Nghĩa đã leo lên đến chức phó chủ tịch Hiệp Hội Người Việt San Diego mà “lái” không được, nên đã văng ra ngoài. Lái không được cũng phải thôi, tội nghiệp ông, bằng cấp, kiến thức thua kém, lọt vào giữa đám khoa bảng thì lấy gì để mà lái!. Đến phiên ông trưởng cơ sở Mặt Trận Nguyễn Văn Lộc xuất trận, hai nhiệm kỳ liên tục ra ứng cử chức chủ tịch đều rơi dài, xuống đến ứng cử chức đại biểu cũng rớt, thấp hơn nữa ứng cử chức giám sát cũng rớt ... không còn chức nào nhỏ hơn để ông có thể xâm nhập vào trong tổ chức của H.H.N.V.S.D, lại còn mang thêm mối nhục khi ra tranh cử, bị người chất vấn về Mặt Trận, mặt ông cứ đỏ bừng cuối cùng nhận lãnh lời chê thẳng thừng, như gáo nước lạnh tạt vào mặt giữa hội trường: “... nhẹ thì nói là kém hiểu biết, nặng thì nói là dốt ...”. Không hiểu tại sao mà dân San Diego lại chê “Mặt Trận” đến như thế, mặc dù bao nhiêu năm nay “Mặt Trận” rất rộng rãi, làm cái gì Mặt Trận cũng cho tiền đi trước. Bây giờ đảng Việt Tân (có cả nằm vùng) còn đi tiền mạnh hơn nhiều để áp dụng cách thứ hai theo như Luật Sư Đinh Thạch Bích là “duplicate” thành lập riêng một cộng đồng để thi hành một kế hoạch mờ ám

Với Hiền Nhân Quân Tử, Con Ong biết lễ độ

Với Bụt, Con Ong là Bụt

Với Phường Bát Nháo, Đám Gian Tà, với Ma, Con Ong là Quỷ, là Thầy Pháp.

nào đó phía sau trong tương lai. Tôi phải bỏ cụm từ (có cả nằm vùng) trong ngoặc đơn vì không muốn mọi người dị nghị là chụp mũ.

Chiến thuật của chính quyền CS áp dụng hiện nay đối với các cộng đồng người Việt ở hải ngoại là gặm nhấm bằng thời gian, như mỗi một ăn gỗ, chậm chậm, từ từ, tìm cách lấy lòng mua chuộc những người tham danh, háms lợi, không thâm tóms, không cần phải tương cở đồ sao vàng, cở vàng rợp trời cũng được, lấy chim cu nử chim cu, lầy nai bầy nai. Tìm kế chia cắt, phân tán thành nhiều mảnh nhỏ, cho chúng quấy phá lẫn nhau, cứ lấy gậy ông đập lưng ông ... Mặt trận đang thi hành kế sách đó. Khi Mặt Trận vội vàng “Đền Trung Thu Nón Cối”, với “Ngày Tự Do”, “Ngày Tị Nạn” v.v... là chưa thuộc bài đấy!

Trở lại vấn đề Mặt Trận thành lập “Cộng Đồng Việt Nam San Diego”. Trong tờ thông cáo báo chí cũng với lời lẽ sao chép cốp nhặt, giống như các thông cáo đã làm tại các thành phố khác như :
-... Nhận thấy cộng đồng người Việt San Diego đang trên đà phát triển về dân số, kinh tế, chính trị ...

-... Cộng Đồng Việt Nam San Diego sẽ do đồng hương bầu ra và vì đồng hương mà phục vụ ...

Mặt Trận nếu thành thực một chút thì cũng nhận biết rằng: Cư dân Việt ở San Diego, kể cả các cơ sở thương mại không có nhu cầu để được phục vụ. San Diego 30 mươi năm qua yên ổn, không có chia hai, chia ba. Êm đẹp nhất so với các cộng đồng người Việt ở các thành phố khác. Nếu người Việt ở San Diego cần được phục vụ, thì chỉ cần làm sao để hòa nhập với sinh hoạt của người Mỹ tại địa phương, đưa cộng đồng người Việt đến gần với chính quyền địa phương, tạo dựng được uy tín, được sự quý mến, kính trọng của chính quyền cũng như dân chúng địa phương. Những nhu cầu này, 25 năm nay Hiệp Hội Người Việt đã đi được một quãng đường dài.

Nhìn sơ qua đời sống, nhân cách, học thức, kiến thức các nhân sự cả chìm, cả nổi của Mặt Trận như Nguyễn Văn Lộc,

Trần Trung Nghĩa, Mai Lang Luông, Phan Văn Lít, Nguyễn Văn Lực, Tôi không nói ngoa, tiếng Việt viết không nên hồn! Thư mời mọi người đến để chuẩn bị thành lập cộng đồng, đăng trên báo nguyên văn là: **“Thông Cáo Báo Chí Về Việc Hợp Báo Thành Lập Cộng Đồng...”**.

Hợp Báo! nhưng lại mở đầu là: “Kính thưa các bậc lãnh đạo tinh thần tôn giáo, các hội đoàn, đoàn thể ...”. Nếu là ông trưởng cơ sở Mặt Trận thảo ra lá thư này thì tôi phải nhắc lại lời người nào đó đã trực ngôn với ông khi ông ra tranh cử chức chủ tịch H.H.N.V.S.D là “... *nhẹ thì nói là kém hiểu biết, nặng thì nói là dốt...*”. Còn nếu như người viết là ông cựu trung tá Mai Lang Luông thì sự thực không chối cãi, ngày đi lính ông chưa có bằng trung học đệ nhất cấp, điều đó không quan trọng bằng cách hành xử trong đời sống, tuổi “Cổ Lai Hi”, già rồi, còn ham hố gì nữa mà đưa mặt cho đời bôi vôi. Và, suốt cuộc đời dài không chịu học hỏi trau dồi thêm kiến thức. Tiếng Việt còn viết không đúng câu, đúng ý, tiếng Anh làm sao viết được gãy gọn, nói không bị ngọng để giao tiếp, văn thư với chính quyền, dân chúng bản xứ khi ra phục vụ cộng đồng.

Trong 5 ông, tôi không chắc có được một ông học xong trung học, nghĩa là có bằng tú tài hai. Cựu Trung tá Mai Lang Luông Tôi đã nói rồi. Trung sĩ hải quân Nguyễn Văn Lực may ra có chứng chỉ đệ nhị. Ông Cảnh Sát Nguyễn Văn Lộc và Hạ Sĩ Quan An Ninh ở vùng 3 duyên hải, ông hải quân Trần Trung Nghĩa thì học lực đến đâu để đủ tư cách làm người đứng đầu, đại diện cho người Việt San Diego?

Quý ông Mặt Trận San Diego hãy nhìn vào chính mình, tài sức của mình trước khi dẫn thân xin được phục vụ cộng đồng. Cộng đồng người Việt không cần người phục vụ chỉ biết cầm cờ, vác biểu ngữ, cầm loa phóng thanh đi biểu tình.

Thành quả đầu tiên Mặt trận đã phục vụ cho cộng đồng San Diego là trong ngày hội Tết Bính Tuất vừa qua, Mặt Trận đã đem cái ê chề, muối mặt cho người Việt địa phương với chính quyền San Diego, khi Thị Trưởng, cảnh sát trưởng, đại diện các cơ quan, dân biểu của chính quyền thị xã tới tham dự ngày khai mạc hội Tết như mọi năm, họ ngỡ ngàng thấy vắng lạ, khác thường với bao nhiêu năm qua và còn được biết thêm có một tổ chức người Việt khác cũng làm hội chợ Tết cùng ngày, cùng giờ ... Như vậy có phải là Mặt Trận chưa phục vụ cộng đồng nhưng đã bôi mặt cộng đồng rồi.

III- ĐÔI LỜI TÂM TÌNH VỚI NHÓM NGƯỜI ĐƯỢC MẶT TRẬN THUÊ MUỐN, RA MẶT ĐỂ THÀNH LẬP CỘNG ĐỒNG:

Trực Ngôn Nghịch Nhĩ, Tôi có đôi lời với ba ông, Mai Lang Luông, Nguyễn Văn Lực và Phan Văn Lít, những người

đã ra mặt đứng tên cho Mặt Trận để thành lập “Cộng Đồng Việt Nam San Diego”: - Các ông chưa đủ trình độ, kiến thức và học vấn để phục vụ chính bản thân và gia đình các ông, thì chưa nên nghĩ đến việc phục vụ cộng đồng. Ở Mỹ, mọi người đều có cơ hội để thành công, nhưng phải làm việc đúng với chuyên nghiệp, khả năng và kinh nghiệm của mình, thợ giầy nên làm việc dưới chân, đừng sờ cao quá gối, mang tội đấy.

10, 20 năm trước, hoạt động của một tổ chức cộng đồng Người Việt chỉ nặng phần nội bộ, mục đích chính là để tương trợ, chỉ bảo, dẫn dắt đồng hương trên đoạn khởi đầu lập nghiệp ở xứ người, công việc thường xuyên nhất là tổ chức biểu tình đối đầu với Cộng Sản. Ngày nay nhất là ở thành phố San Diego, người Việt đã trưởng thành, không cần những nhu cầu phục vụ ấy nữa, mà cần sự giao tiếp với xã hội và chính quyền bản xứ, tranh đấu hầu mang phúc lợi, quyền lợi chính trị, văn hoá, kinh tế về cho dân trong cộng đồng mình. Hoạt động của một tổ chức cộng đồng đúng nghĩa bây giờ khó và nặng nề hơn 10, 20 năm về trước, nên cần sự góp công, góp sức, góp trí tuệ của các vị có địa vị, có uy tín, có kiến thức và có trình độ học vấn cao để giao tiếp với xã hội bên ngoài. Ông Luông, ông Lực, ông Lít hãy vào xin đơn cho một công việc rất khiêm nhường của một cơ quan xã hội trực thuộc chính quyền, hàng chữ rất nhỏ cuối trang là: “four years college required”, mấy ông chưa xong trung học, sao cứ đòi phục vụ cộng đồng. Chúng tôi không cần phục vụ để chỉ lo việc tổ chức tết, văn nghệ và đi biểu tình.

Một điều nữa, nhìn vào hành vi quá khứ của Mặt Trận, buôn bán kháng chiến, lừa bịp đồng hương để móc túi và những hành động băng đảng, hành hung, giết người, tống tiền của mấy “lãnh tụ” mà một lần đã bị FBI còng tay lôi ra toà. Nhìn những hành động mới đây như “nón cối đèn trung thu”, “Ngày Tự Do”, Ngày Tị Nạn” để suy đoán. Nếu trong 3 ông, không ai là “CS” nằm vùng thì cũng là loại phản phé, trở cờ, hoặc vì tham tí lộc mà cúi mình đi làm đầy tớ cho kẻ không đáng là “tà lọt” của mình ngày xưa.

Xã hội Việt Nam thời ông bà, cha mẹ mình còn theo lối học từ chương, trọng văn chương chữ nghĩa, gia đình khá giả con cái mới được đi học, vì vậy, chỉ cần thấy cái tên Nguyễn thị Đẹt, Ngô thị Tìn, Nguyễn Văn Địt, Mai Lang Luông, Phan Văn Lít là đã đọc được gia phả ba đời. Ngày Việt Minh mới cướp chính quyền, hoặc ngày khởi xướng phong trào cải cách ruộng đất, Việt Minh mà thấy tên hai ông là không những không bị dấu tố mà còn nâng lên chức Xã Ủy, Huyện Ủy. Nhưng bây giờ 2 ông mà đắc cử chức chủ tịch cộng đồng thì hơi khó coi.

Tôi có đôi lời nói riêng với ông Mai Lang Luông. Tôi với ông là chỗ quen biết nhiều năm, sinh hoạt chung trong

VIỆT NAM CANH TÂN CÁCH MẠNG ĐẢNG!

Nhật nhật tân! Nan hựu ... nhật tân!
Canh tân gian đảng lại quây quần!
Cờ mỗi đổi lập ôm chân vệm
Đón gió trở cờ được khối phân!
Khiến chán Khẩn Rằn mơ áo gấm!
Lại buồn Cơ-Tộc mộng giai nhân!
Việt Nam Cách Mạng Canh Tân Đảng
Một lũ mặt dày đối gạt dân!

HỒ CÔNG TÂM

VỄ NHỌ BÔI HỀ

Vễ nhọ bôi hề điệu cách tân
Lưu manh theo vệm bám lưng quần
Năm xưa thậm thụt kinh doanh phở
Thời mới mập mờ biến chế phân
Làm điểm mười phương phò ác đảng
Tráo bài ba lá trợ gian nhân
Khấp nớ nhẩn mặt quân vô lại
Trà trộn cộng đồng chỉ hại dân

THỢ RÈN

một hội đoàn, tôi kính trọng ông vì cấp bậc và tuổi tác. Ông là độc giả dài hạn yểm trợ Con Ong. Nhưng việc tư là tư, việc công là công, không lẫn lộn.

Khi ông tự ý đứng tên đem hội Người Việt Cao Niên vào danh sách “Ngày Tị Nạn” của mặt trận. Sau đó ông ăn trộm cả hội về cho Mặt Trận, ông đã linh cảm rằng Con Ong sẽ lên tiếng và ông đã nhanh nhẩu gọi đến Con Ong:

- “Anh với Em là chỗ thân tình. Anh đã gửi check “renew” 1 năm báo cho năm tới ...”. Tôi cười thầm. Bao nhiêu năm đọc Con Ong ông không hiểu! trên Con Ong ông chỉ đọc được chuyện vui cười. Với Con Ong, độc giả, mạnh thường quân, yểm trợ, thân chủ quảng cáo, không được miễn nhiệm một khi làm điều sai trái ...

IV- THAY CHO LỜI KẾT: ĐOẢN KHÚC CHO NỖI BUỒN 30 THÁNG 4:

Hôm nay 30 tháng tư, 31 năm trôi qua, quá khứ như thật gần và nỗi đau uất hận vẫn còn đó.

Ngày này năm xưa, tôi đang trên chiến hạm. Chiến hạm vẫn hùng dũng, mây trời cũng thế, biển Việt Nam vẫn

màu xanh thẫm, nhưng tôi như cái xác không hồn ... Trước đó vài hôm, chiến hạm từ ngoài Trường Sa, hai máy tiến “full” chạy về, mọi người trên chiến hạm lặng lẽ, âm thầm, vì biết có biến cố lớn đang xảy ra trên bờ, mỗi người có nỗi lo, nỗi suy tư riêng. Suốt ngày tôi loay quanh trên đài chỉ huy, trong phòng chiến báo để dò tin tức dù không phải là phiên trực. Lệnh lạc bất nhất, thay đổi, khi thì chuẩn bị pháo lên đảo Phú Quý ngoài khơi Phan Thiết, rồi lại bị đuổi đi. Khi thì lệnh pháo phi trường Hàm Tân, khi thì không. Ban đêm “công voa” Việt Cộng bật đèn sáng trưng, xe chạy hàng dài theo hướng lộ 1 ven biển, xuôi Nam về hướng Vũng Tàu, có lệnh cho các chiến hạm gần đó gom lại để hải pháo, rồi lại không cho nữa! Đến khi chấm toạ độ pháo lên chợ Bà Rịa, pháo cầu Cỏ May tôi biết là ... hết rồi! Cho đến khi nghe được lệnh đầu hàng trên máy truyền tin, tôi bất động như người chết đứng. Sau cùng, tôi thủy táng cuộc đời ... hình ảnh, thư từ, kỷ niệm, quân phục và mộng ước của một đời, được gói gọn trong lá cờ vàng, chôn sâu xuống lòng đại dương ... Tôi mang đời lưu vong. Người tị nạn đơn độc, cô đơn.

Hôm nay 30 tháng 4, ba mươi lần rồi, tôi vẫn ở thành phố này. Cuộc đời có thay đổi từng năm, hy vọng trong tôi, của tôi về đất nước quê hương Việt Nam có thay đổi, nhưng sao đợi mãi chẳng đến!!

Hôm nay 30 tháng tư, vẫn như mọi năm, tôi ra với tổ chức cộng đồng người Việt để phát ngọn cờ vàng, để nghe hùng ca lính, để tưởng nhớ những người đã chết, để chửi rửa uất hận về một chế độ đã gây tang thương cho đất nước. Những người quanh tôi từ 30 năm về trước mỗi năm một già nua tiêu tụy, tóc bạc hơn xưa và thiếu vắng dần. Tôi yêu thành phố này và những người thân quen đã từ lâu.

Năm nay 30 tháng 4, San Diego buồn hơn mọi năm, vắng hơn mọi năm, vì trong cùng một thành phố, lần đầu tiên có đến 2 nơi tổ chức 30 tháng 4, tôi mừng tưởng là mình thua trận thêm một lần nữa, cũng lại thua trên đất Mỹ. Ngày xưa thua vì bọn phản chiến. Bây giờ phản chiến không còn nữa, nhưng có bọn phản bội, tráo trở mưu mô. Tôi xin mọi người quanh tôi, bạn tôi, hãy sáng suốt nhận định kẻ thù, nhìn rõ mặt bọn tráo trở lừa bịp. Bảo vệ lá cờ vàng nhưng phải thận trọng bởi vì: **-Người ta bắn con chim Trĩ thì dùng con chim Trĩ làm môi. Người săn hươu thì dùng con Hươu làm môi.**

Đôi khi tôi thấy mệt mỏi, có lúc chán chường, chỉ muốn làm một người Việt thâm lặng sống trên đất Mỹ này. Quên đi đất nước Việt Nam và Cộng Sản. Không biết tôi, chúng tôi, còn đủ sức lực, còn nuôi sống nỗi Con Ong Việt đến bao giờ...!

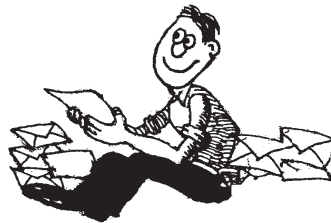
Vũ Lâm

Con cò lặn lội bờ sông
Hai đồng rười rượi báo sao ông đọc chừa

(Tiếp theo trang 2)

TIN ONG

SỬ DIỆP

đội đá vá trời. Nhưng ... Cuộc đời có ai nhìn thấy tương lai! chỉ nhìn được quá khứ. Tôi và Bạn, chưa biết ai buồn hơn ai! Hơn bốn mươi năm, mình vẫn thân nhau như anh em ... gửi lời thăm Hoà.

■ Ông Tô C. Biên (San Diego, CA): “... Chi phiếu #... này để “cover” 12 số Con Ong từ số 71 đến số 82. Xin Con Ong đừng bận tâm đến cái “đầu thừa đuôi thẹo” làm gì...”

Trước hết là cảm ơn ông đã yêu quý Con Ong Việt. Gần 7 năm, Con Ong nhận được rất nhiều “quà” phụ giúp nuôi Ong, kèm với những lời thơ ngắn, như: “... Gửi thêm cho Con Ong tí mật ... Gửi Ong bánh thuốc bồi để tiếp sức tống Ong bay xa ... Gửi ít thuốc bổ để tắm bổ cho Ong ... vân vân ...”. Lần đầu tiên mới thấy có người gửi cho Con Ong cái “đầu thừa .. đuôi thẹo ...”. Thư ông, Con Ong chẳng dám bận tâm đâu.

■ N/t Nguyễn Đông Giang (San José, CA): Tôi với Niên Trưởng đã có một giao tình về thơ hơn mười năm về trước, khi tôi đang thực hiện một quyển đặc san. Nhưng tôi với N/t có giao cảm “vô lượng tình sâu” từ hơn 40 năm nay vì có chung mây trời Đà Lạt, cùng đi con Đường Vòng Lâm Viên, cùng nhìn đỉnh Langbian, Đồi Bắc, Hồ Xuân Hương, Hồ Than Thở và giống nhau những ngày đầu đời tập làm lính. Tôi với Niên Trưởng cùng có “Vô Lượng Tình Sâu” vì:

“Con phố nhỏ đường vòng đưa lối.

Đủ ngắn gọn - quên cả đường về”

và: ngày ra trường cũng bị rịn - bơ vơ ...

Tôi với niên trưởng có nhiều giao cảm, nên tập thơ “Vô Lượng Tình Sâu” của Niên Trưởng đến tay tôi bất ngờ, vào một chiều thứ bảy mưa bão. Nơi tôi ở là vùng đồi núi, nhìn núi đồi mờ mịt, mây mù quấn quanh những đỉnh núi, không hiểu tại sao tôi ... muốn khóc. Chưa mở tập thơ, chưa đọc một bài, chỉ mới nhìn hình bìa với hàng chữ “Vô Lượng Tình Sâu” tôi thấy lòng rưng rưng ... ! Tôi biết những lời thơ ở bên trong sẽ là ký ức ... đồng cảm với tôi. Cảm ơn Niên Trưởng đã gửi tặng “Vô Lượng Tình Sâu”.

Người trả lời niên trưởng 40 năm về trước.

■ Cụ H.Thuy Sơn (San José CA): Mới đọc vài hàng đầu của lá thư và nhìn thủ bút chữ Hán của cụ, Con Ong giật mình, biết ngay là đã gặp bậc thức giả, bậc trưởng thượng. Anh chị em trong nhóm Con Ong còn trẻ lắm so với cụ, bởi vì 6, 7 chục năm trước ở ngoài Bắc, có anh chị em còn chưa sanh ra đời. Lẽ ra theo lẽ phép khi mở đầu thư này phải là “Thưa cụ”. Cảm ơn lời khen tặng của cụ và “gói mật” nho nhỏ. “Con cò lặn lội bờ sông” để trêu chọc những người thích đọc Con Ong nhưng chỉ đi tìm xin và đọc chừa, không ngờ là cụ đã để mắt đến. Rất mong được cụ chỉ giáo, trợ giúp cho về phần văn học tài liệu Hán văn. Báo sẽ gửi về địa chỉ San Diego, khi nào cụ về lại San José xin thông báo cho toà soạn biết. Kính chào cụ.

■ Cô BA-Lương (Canada): “... Câu chuyện sủng đạn và tình yêu trong số báo Xuân COV, ông nào viết mà phịa ra mối tình dang dở của cậu Chung với Cô Dung, lại y chang câu chuyện của tôi. Tôi cũng ở đường Trần quang Khải, có người yêu tên C. Yêu câu tác giả phải xin lỗi, nếu không tôi kiện ra tòa đấy...”

Thưa chị Ba, Con Ong có chuyển lời dọa của chị cho tác giả, anh ta chỉ cười mà không xác nhận đó là vô tình trùng hợp hay ảnh cố ý để tìm người thân. Anh ta yêu cầu chị cứ đi kiện đi, mọi án phí và luật sư phí anh ta bao hết, miễn sao gặp được người tình trong mộng. Dung và Ba có phải tuy hai mà một không? Muốn kiện xin liên lạc với Con Ong, sẽ cung cấp miễn phí gia phả của tác giả cho.

“Thiểm zường thống tắc mồng chung nhân”?

“Làm sao giết được người trong mộng”?

■ Anh K.Phạm (Brea): Cảm ơn anh đã nhọc lòng hướng dẫn làm sao “cho ra cái giống người”. Vì muốn chọc cười thiên hạ mà lại chọc không đúng nơi đúng chỗ, cái nách khác cái bẹn nên mới ra nông nỗi. Thành thật xin lỗi anh về bài thơ “Cô Giáo Học Trò”.

(Xem Tiếp Trang 18)